

ADAM B. BARTOŠ, NÁRODNÍ DEMOKRACIE: DĚTI SI ŠPEJLOVAT NENECHÁME. ZMATEK PO ODCHODU KLAUSE A KELLNERA. CO SPD UDĚLALA PRO NÁROD? BLAFOVAL PAN VOLNÝ, KDYŽ MLUVIL O DSSS?

- CZ24 News | 5. dubna 2021

ČESKO: Před týdnem jsem snad poprvé po dlouhé době nepsal o covidu a někteří z vás mi adresovali mail, že „stavění baráků“ je nezájímá, že musíme zastavit ty „grázly“, kteří nás tu už rok drží v domácím vězení. Souhlasím s tím, že to je prioritní úkol, ale strana, která jde do voleb, by měla mít i pozitivní program. Jeden z jeho bodů jsem vám minule představil a střídavě v tom budu pokračovat, covid necovid. I když tím riskuji to, že nám volební program budou ostatní strany vykrádat. Expert na to je Tomio, ten nám ukradl už tolik programových bodů, že kdybych to měl vypsát, padl by na to další nedělník. Naposledy nám vykradl program minulý týden, kdy představil ve Sněmovně návrh na [zemské zřízení](#), které máme v [našem programu](#) už od roku 2018. Někdy si říkám, co by si bez nás Tomio asi počal...

Někteří z vás mi také píší, že bychom měli udělat demonstraci, abychom ty výše zmíněné „grázly“ dostali od válu. Dovolím si nesouhlasit. Demonstrace k ničemu nevedou, obzvláště od chvíle, kdy vláda počet jejich účastníků omezila na sto lidí a když přijde lidí více, je zaděláno na malér. Jediné, co demonstrace způsobí, je záminka pro policejní násilí a brutalitu, protože pro režim není nic jednoduššího, než nasadit do davu provokatéry a pak lidi zmlátit, aby dostali za vyučenou. Tomuto

vás však vystavovat nechci. A režimu umožňovat provokace rovněž ne. Demonstrace by měla smysl jedině tehdy, pokud by byla opravdu početná a dav by táhl městem tak, že by policie nad vším ztratila kontrolu a politická věrchuška by začala panikařit. Jenže do ulic se nikomu nechce – a to ani ve chvíli, kdy se lidé ze zoufalství střídají před ministerstvem zdravotnictví či ve chvíli, kdy počet mrtvých na lockdown převyšuje počet mrtvých s covidem a dosahuje už více než deseti tisíc obětí. O tom, že většina těchto lockdownových obětí jsou lidé nad 65 let, tedy přesně ti, které měl lockdown údajně chránit, by se dal napsat další nedělník a asi to příště udělám. Vypadá to totiž, že tu někdo záměrně likviduje naše seniory a nikdo se nad tím nepozastavuje.

Jsem přesvědčen, že daleko důležitější než demonstrace je, jak se jako rodiče dětí školou povinných vyrovnáme se svinstvem, které na nás už řadu týdnů připravují. Mám na mysli testování dětí ve škole. Zatímco ve firmách se testuje jednou týdně (i to považuji za nesmysl a buzeraci), děti chtějí testovat třikrát týdně, antigenními i PCR testy, přičemž spolehlivé nejsou ani jedny a bezpečné jakbysmet. A roušky jim také zůstanou. Co to má jako znamenat? Nesouhlasím s tím, aby mé děti byly nuceny si cokoli strkat do nosu, aby kdokoli shromažďoval jejich genetický materiál a aby tím bylo podmiňováno jejich Ústavou zaručené právo na vzdělání. Musíme se tomu postavit na odpor a odmítnout to – vláda musí seznat, že trpělivost lidí přetekla a na děti si sahat nenecháme. Pokud si tento vládní covidový teror zaměřený na děti necháme líbit a odmítne ho jen hrstka, pak mohu být sebevětší vlastenec a národovec, ale – takový národ si nezaslouží svoji další samostatnou existenci.

V takové vážné chvíli by totiž národ měl naopak udělat jediné – semknout se a bránit se. A strany, které se označují za pronárodní a vlastenecké, by měly táhnout za jeden provaz. Ale ani to se neděje. Sestavování koalic nikdy nebylo v módě tak, jako letos, ale vlastenecká scéna je přesto roztržštěná ještě více než kdy předtím.

Dějí se neuvěřitelné věci. Pan Volný, který ještě loni na mnohé podněty stran covidového teroru nereagoval (například Aliance národních sil mu adresovala různé náměty, na které neodpověděl), je nyní největším bojovníkem proti covidu, cítí se vyvoleným „vyšší mocí“ a prý „jestli někdo může toto šílenství zastavit, je to on a pan Bojko“. Všichni ostatní mu mají jít v zájmu národa z cesty – kdo to není schopen pochopit, přinést pro národ tuto oběť, tomu to prý voliči spočítají.

Pak tu máme Klause juniora, který kupodivu udělal přesně opačné – zatímco Volný se snaží scénu ovládnout, Klaus politickou scénu – k překvapení všech – opustil. Z toho může mít pan Volný radost, ale Klaus to zcela určitě neudělal pro to, aby Volnému umetl cestičku. Spekuluje se o leccčems. Nebudu to raději rozvádět. Ať je to tak, nebo onak, odchodu Klause juniora netřeba litovat. Kromě nepovedeného výstupu na Říp toho ona slavná Trikolóra, kolem které bylo tolik humbuku, zase až tak moc nepředvedla. Klidně ať se na mne za má slova někdo zlobí, ale je to tak. O Trikolóře se toho více napsalo a namluvilo, než co skutečně udělala. Měla peníze, mediální podporu, ale její „vůdce“ to vzdal ještě před bojem. Takové gesto jistě není hodno obdivu, spíše politování. Klausovi se navíc Trikolóra sypala pod rukama a opouštěly ji celé místní organizace, proslýchá se, že prý proto, že Klaus junior si počínal jako Okamura – na kandidátky lidi sliboval umísťovat ne podle práce a zásluh, ale podle něčeho jiného, takže v členské základně přirozeně vznikala nesouhlas a odpor. Zároveň však platí, že bez Klause juniora Trikolóra nedostane ani ona „průzkumová“ tři procenta a propadne se do naprosté bezvýznamnosti, ledaže...

– ledaže by ji převzal prezident Klaus. Ten na to, na rozdíl od mladého, evidentně má. Kdyby se toto stalo, byla by to vtipná „generační výměna“, která by Trikolóru do Sněmovny dostat mohla. Jenže všechno se tak nějak komplikuje – prezident Klaus ještě nestačil pořádně ozřejmit, co měl na mysli svým výrokem o novém subjektu, o spojení neparlamentních stran a o tom, že by byl ochoten toto nové hnutí zaštitit, a už mu z toho vypadl jeho syn, což zcela určitě nebylo v plánu. A aby toho nebylo málo, smrt / vražda či zmizení Petra Kellnera tento týden zamíchala plány nejen Klausovic rodiny. Všeobecně se ví, že Kellner financoval nejen Institut Václava Klause, ale právě i připravovaný

politický comeback pana prezidenta Klause. Zda to bez jeho peněz bude ještě vůbec reálné, o tom můžeme jenom spekulovat.

Úpadek Trikolóry zcela určitě potěšil šikmé oči, které si teď mohou opět připadat hegemonem na údajně vlastenecké scéně, i když vlastenectví neviděly ani z šinkansenu. V cestě mu teď stojí jen Volný. Méně konceptuálně gramotní „vlastenci“ to opět nahází zarouškovánému Okamurovi, který vlastenectví jen předstírá, když by přitom mohli volit skutečně vlastenecké strany. Je to jak v blázinci. Mámo, ta Národní demokracie má sice hezký program, ale nedostane se tam, tak to raději hodíme tomu Okamurovi. Co na tom, že SPD nedělá vlasteneckou politiku, hlavně že se tam dostane. Budeme mít dobrý pocit z toho, že náš hlas nepropadl, že jsme vyhráli. Jakou to ale má logiku? To už to rovnou mohou hodit Pirátům nebo Babišovi, pokud jim jde jen o to, aby jim hlas nepropadl. Ono totiž mezi Okamurou, Piráty či Babišem stejně není moc rozdílů – zcela určitě ne od chvíle, kdy všichni svorně přijali Pandemický zákon, podporují lockdowny a ve Sněmovně nosí roušky. Je to podobně bláhové, jako kdybych místo fandění českému národnímu týmu fandil protistraně (jedno z jaké země), protože zrovna momentálně nad námi vede a já nechci být na straně těch, kteří prohrávají, ale chci se radovat společně s vítězi. A tak začnu místo podpory našich podporovat hrdelními zvuky a skandováním tým protivníka. Přesně tak se mnozí „vlastenečtí“ voliči chovají – jen proto, aby neměli pocit, že k volbám šli zbytečně, tak raději podpoří menší zlo. Ale zlo je vždycky zlo, jak říkám. A pak se diví, když vidí, co Tomio ve Sněmovně předvádí či spíše nepředvádí.

Zeptám se na rovinu – co SPD za celé čtyři roky dokázala? Co prosadila? Řeknu vám to přesně – SPD za celé roky prosadila jen vznik centra proti dezinformacím (čímž zradila celou alternativu), pomohla zakázat domobranu (kterou Národní demokracie iniciovala) (čímž zradila domobrany všech barev a skupin), několikrát podpořila místo českých národních zájmů zájmy izraelské, když jako jeden muž hlasovala pro rezoluci hájící Izrael (ale pozor, tady ujel i dnešní Volný Blok i Trikolóra – pro stanovisko Poslanecké sněmovny k silicím antisemitismu totiž hlasoval jak Václav Klaus jr. a po něm dnes stranu vedoucí Zuzana Majerová Zahradníková, ale i slavná „trojka“ Volný – Bojko – Nevlundová; tady se ukazuje, že když jde o Izrael, čeští „vlastenci“ se mohou v servilnosti přetrhnout, což vzbuzuje otazníky nad jejich vlastenectvím, respektive na mysl se vkládá otázka, jakou vlast svým údajným vlastenectvím asi myslí), SPD dále podpořila vládní opatření proti covidu a pak také posloužila u stovek a stovek dalších hlasování jako křoví a užitečný idiot systému, protože je ostatně stranou plně systémovou a ničím jiným není a nikdy nebyla. Na druhou stranu bych se mohl zeptat, co udělala SPD pro vlastence, pro národ? Velké kulové...

Národní demokracie sice rovněž neprosadila nic (mohl by někdo namítnout), ale zároveň se nezdiskreditovala, protože zatím nic ani prosadit nemohla, když je pro „vlastenecké“ voliče stále bližší japonský (či izraelský) kabát než česká košile. Abych ale byl férový, není to jen tou SPD, ale i tím, že údajně „vlastenečtí“ voliči zase až tak vlasteneckými nejsou. Kdyby vlastenečtí byli, podpořili by vlasteneckou stranu. Protože je ale jejich vlastenectví jen mělké, neukotvené a nerozumí mu, nechají se nachytat volebními podvodníky, obchodníky s deštěm, případně obchodníky s přímou demokracií, odvolatelností politiků a bla bla bla, politiky-obchodníky, jejichž vlastenectví je nejen mělké a neukotvené, ale je dokonce jen předstírané. Dokud budou „vlastenci“ volit „vlastence“ Okamuru, jejich hlasy nám, skutečným vlastencům, budou opravdu chybět. Přitom by stačilo, kdyby vlastenci nevolili menší zlo a volili srdcem, a ve Sněmovně mohla být jak SPD, tak opravdu vlastenecká strana (jako je například Národní demokracie), která by mohla být pro SPD partnerem nebo ji alespoň usměrňovat a tlačit na ni z národoveckých pozic. Jenže strach „vlastenců“ z toho, že jejich hlas propadne, je vede k tomu, že nakonec paradoxně raději volí nevlastence a nám, skutečným vlastencům, se vysmívají, že nejsme schopni překonat pětiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny, případně nám přímo spílají, že „překážíme“, „odebíráme“ hlasy a kdesi cosi.

Co má tedy Národní demokracie dělat, když „vlastenci“ volí nevlastence Okamuru, další vlastenci, kteří už Okamurovo nevlastenectví prohlédli, to nyní zkouší s jeho odpadlíkem Volným, který však

Národní demokracii jasně odmítá, Trikolóra se zmítá v posmrtných křečích a po odchodu Petra Kellnera není jasné, zda se na to po mladém Klausovi nevykašle i jeho otec? Národní demokracii nezbyvá než pospojovat zbývající strany. Proto jsme se spojili s ANS a nyní také jednáme s republikány (sládkovci) a Vandasovými dělníky.

Není totiž pravda, co mi řekl Lubomír Volný, že by DSSS kývla na jeho prosbu a vynechala letošní volby. Tak mi to sice skutečně řekl do očí před několika svědky, ale když jsem to zmínil v předminulém nedělníku, zástupce DSSS mi hned druhý den napsal, že to není pravda a ať to v textu opravím. Ať je to tak či onak (ať je to tak, že pan Volný přede mnou blafoval a lhal, nebo si to jen DSSS druhý den rozmyslela), jisté je, že DSSS stále jedná, jakým způsobem se voleb účastnit. A jednájí i republikáni, kteří si „založili“ Alianci kulatého stolu, ale nemají stranu, pod jejíž hlavičkou by mohli kandidovat. Chci-li zodpovědně přistoupit ke spojování vlasteneckých subjektů, pak bychom spolu s ANS měli přibrat ještě republikány a vandasovce, pokud ale o to budou stát. To, jak toho docílit, aby se nikdo necítil ukřivděn, se právě snažíme vyjednat. A když to nepůjde, tak to holt nepůjde. Půjdeme do voleb jako ND a ANS.

Stále tu totiž je prostor pro subjekt, který bude stát na národních, chcete-li nacionalistických, tezích. Někdy totiž některému voliči vlastenecké strany splývají, hází je do jednoho pytle, má pocit, že všechny říkají totéž a proto si také naivně myslí, že nic není jednoduššího, než je spojit. Opak je pravdou. Ony subjekty totiž vycházejí z rozdílných ideových východisek a jen někde se zdá, že se programově shodují. Při bližším pohledu však zjistíme, že SPD představuje ryze populistický směr (podobně i Volný blok), Trikolóra představuje směr ekonomicky liberální, kapitalistický a ve své podstatě občanský (všimněte si, že Trikolóra se ve svém podnázvu definuje jako „hnutí občanů“, čímž navazuje na „Občanskou“ demokratickou stranu blahé paměti), ale směr národovecký žádná z těchto stran neakcentuje. Právě zde je na politické scéně mezera a Národní demokracie a Aliance národních sil jsou typickými představiteli tohoto hnutí. Národní demokracie bývá někdy neprávem vnímána jako spíše pravicová a ANS spíše levicová, což není úplně přesné, ale i kdyby bylo, je to vlastně dobře, protože se mohou vzájemně doplňovat a oslovovat obě skupiny voličů. Důležité ale je, že slovo „národní“ v našich názvech přesně odkazuje na národní princip, který ctíme a který je pro nás víc, než princip občanský. Republikáni a DSSS, ačkoli si to možná nemyslí a snaží se připojit spíše k tomu populistickému směru (SPD, případně VB – není myšlena Veřejná bezpečnost, ale Volný blok), mají mnohem blíže k nám. Jen na to musí přijít sami...

Tady pro jistotu skončím, protože už jsem toho zase napsal více, než jsem chtěl, a kromě toho, že jsem byl delší, než jsem původně zamýšlel, tak jsem se určitě mnoha citlivějších lidí dotkl. Ale víte co? To je můj názor a mám na něj právo. Pokud se jím někdo cítí pohoršen, nikdo ho nenutí mé nedělníky číst. A pro ty, které jsem svým nedělníkem nepohoršil, ale naopak, slibuji, že příště se zase budu věnovat tomu pozitivnímu, co pro letošní volby chystáme.

Mějte se fajn a Vlasti zdar!

ilustrační obrázek: CD89.cz

ALE NE!

Pfizer

Lilly

AstraZeneca

BABIŠMURA
UŽ ZASE BOJUJE
«PROTI» NASTUPJÍCÍ
MONSTROTALITĚ –
– JEJÍMI VLASTNÍMI
ZBRANĚMI...

POVINNÉ OČKOVÁNÍ
PROTI ČEMUKOLI A KOMUKOLI

PAS VZORNÉHO
EUROOBCANA

0101010001111010

KONEC SVOBODY POHYBU

O VAŠEM ZDRAVÍ
ROZHODNOU «LÉKY»
(A O «LÉČÍCH»... TI PRAVÍ)

VAŠE ZDRAVÍ = NAŠE DATA

Je VÁŠ boj
OPRAVDU stejný
jako JEJICH boj?

ND

Zdroj: <https://narodnidemokracie.cz/>